

magistra. Nihil vero antiquius illi, quam verae sapientiae studium, et meditatio mortis, Tota Viri Iuuenis vita, morum elegantia nobilis et integritate, continua pietatis videtur fuisse praxis: non fuit illi mortale, quod optabat: sui perpetuo memor lethi, quibuscunque renunciatis mundi voluptatibus, quae peccatorum sunt illecebrae, diuina gratia hoc egit sedulo, ne si quando, quod omni possit fieri hora, cum morte vita commutanda esset, vitae simul atque mortis illum poeniteret. Sic ille suorum cum excitauit spem maximam, ante quidem sibi diu praeuisae, sui tamen studiosissimis acerbissimae, succubuit morti. O vices mortalium incertas! O mutabilem vanamque nimis rerum humanarum conditionem! Tribus abhinc hebdomadibus febris maligna atque ardenti correptus afflictusque misere, nullum operae humanae reliquit locum, quicquid industriae et artis, quicquid vel exquisitissimae curae et auxilii adhiberetur. Indies morbus inualuit, donec pridie Non. Decembr. ante lucem hora vi. insigni pietate, constantia animi, et fide discesserit, omnemque de se conceptam a plurimis et pia inprimis Matre spem eliserit atque prorsus enervarit. Durum, durum profecto est, Commilitones, fatum: sed leuius patientia fit, quicquid corrigere est nefas. Cras vi. Idus Decembris, hora post meridiem tertia, funus ex aedibus maternis, iuxta Collegii aream, ducetur. Vestrum ergo erit, Ciues et Commilitones Humanissimi, frequentes ire exequias, et honesto comitatu Nobilissimi Commilitonis vestri exuias profequi; testatum scilicet, quanto affectu ZOLLIVM et viuum amaueritis, et nunc vobis ereptum desideretis. Valete atque, vt sapere quisque cupit, viuite memores lethi, cuius eadem est omnibus via, quamuis non idem vitae omnibus exitiique modus. P. P. Rintelii vii. Idus Decembris clō lxxxviii.